

MARIJA HORVAT

DNEVNIK PRAKSE NOVA TV, 1.lipnja 2018. – 30. lipnja 2018.

Na praksu u Informativnu redakciju Nove TV otišla sam nakon odslušanog kolegija *Television News in the Multimedia Environment* (nositeljica prof. dr. sc. Perišin) na 2.godini diplomskog studija. Prije toga, odradila sam i praksu na HRT-u, u Televizijskom centru Čakovec, i to nakon što sam odslušala kolegije na Smjeru Televizija, na kraju 3. godine preddiplomskog studija.

Za razliku od HRT-ovog manjeg regionalnog centra gdje svi imaju puno više vremena, za studente na praksi, na Novoj TV sve je ubrzano i ponekad se činilo da mi studenti na praksi više smetamo nego pomažemo. Četiri tjedna je okvirno vrijeme koliko je potrebno da se ulove osnove rada u iNews sustavu, Avid Instinctu i da se razumije redakcijski proces proizvodnje. Za studenta na praksi, vrlo je važno da doslovno ide, od osobe do osobe, i predstavi se. Urednici s kojima sam ja tada komunicirala, ali koji su i sada na tom mjestu su Anita Martinović, Ivana Ivančić i Branimir Felger.

Prve dane prakse dobivala sam zadaću od urednika pisati 10 vijesti i poslati urednicima, pa smo nakon toga prolazili i analizirali te vijesti. Pisala sam 'probni' crawl i također slala urednicima na provjeru. Prolazili smo i razjašnjavali kategorije. Najčešći savjet, odnosno zadatak koji smo dobivali je bio sjesti pored dežurnih novinara, gledati što rade, ispitivati ih, zapisivati i učiti. Tako da se većina uči kroz praksu – prvo tuđu, a onda svoju. Dežurni novinari su u mom slučaju bili Karla Trstenjak, Petra Buljan i Luka Mihačića. Oni su se nekad i ljutili na nas jer im smetamo, što je razumljivo, ali su nas učili. Počela sam vježbati stavljanje potpisa na prilozima, čitancima naslove, titule tonovima. Kasnije je došlo i montiranje čitanaca i pisanje 'probni' čitanaca. Tekst i „filaž“ (pokrivne snimke) provjeravali su kolege, a nekad urednici. Na teren sam prvo išla kao pratnja Stipi Sladoljevu koji se javljao uživo zbog nogometnog prvenstva. Uskoro su me poslali samu na teren da skupljam tonove navijača nakon utakmice. Slali su me iz redakcije po jednostavne izjave bilo za dopisništva ili za novinare u Zagrebu. „Praktikanti“ najviše uče na večernjim vijestima jer ima manje ljudi, a s tim i više prilike, pa sam tako i ja najviše čitanaca i tonova napravila na večernjim vijestima. Kolege su nam

pomagali ako je trebalo. Kad bi nastala gužva pomagala sam sa svime što mi se dalo jer su ostali vrlo brzo shvatili da razumijem što radim i da radim točno, samo sporije od njih.

Nakon odrađene prakse, ponudili su mi angažman na studentski ugovor.